Listopad–prosinec 2026 č. **213**

Informační leták Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Brno, 28. září – Sv. Václava

Drazí věřící,

letos nás při příležitosti pouti naší duchovní rodiny ve Zlatých Horách navštívil P. Franz Schmidberger FSSPX, který byl prvním generálním představeným našeho Kněžského bratrstva po našem zakladateli Msgr. Marcelu Lefebvrovi, nyní zastává funkci rady, je tedy členem nejvyššího vedení Kněžského bratrstva.

Po ranní mši sv. v sobotu požehnal náš exerciční dům a dopoledne následovala přednáška o díle exercicií. Odpoledne zavzpomínal jako osobní svědek a blízký spolupracovník na našeho zakladatele Msgr. Marcela Lefebvra a navečer srdečně pohovořil s věřícími u táboráku.

V neděli sloužil slavnou mši svatou s kázáním o Sedmibolestné Panně Marii, která je vzorem pro každý křesťanský život, a na poutním místě po krátkém srdečném rozloučení udělil své požehnání.

V osobním rozhovoru jsme zavzpomínali na jeho návštěvy v České republice a počátky českého apoštolátu, který začal díky jeho odvážnému rozhodnutí a nabyl na síle díky Růžencovému křížovému tažení, které založil jako superior rakouského distriktu.

V nadcházejícím týdnu jsem byl pozván naším současným superiorem P. Regelem na setkání s Msgr. Athanasiem Schneiderem do Jaidhofu. Msgr. Schneider přicestoval ve čtvrtek večer, v pátek měl dopoledne přednášku pro všechny členy Kněžského bratrstva včetně předseminaristů, odpoledne pak promluvil především k předseminaristům, ale účastnili se i kněží. V sobotu pogratuloval bratru Haraldovi k 25. výročí řeholních slibů. Byl prostor i pro osobní pohovory a otázky.

Z úst Msgr. Schneidera zazněly následující myšlenky a úvahy:

„Matka mi vždy říkala, že nejdůležitější je zůstat věrný Ježíšovi. I když jsem s ní telefonoval jako biskup, vždy mi to na závěr telefonátu připomínala. To je pro mě v životě podstatné. Říkala, že jsi biskup, to pro mě nic neznamená. Hlavně abys zůstal věrný Ježíšovi.“

„Podporoval jsem svěcení biskupů pro Kněžské bratrstvo, protože je to důležité pro jeho pastorační činnost, je to důležité pro službu Církvi. V době,

kdy se v Římě diskutuje o věcech, o kterých diskutovat nelze, jako je platnost dogmat, kdy jsou jmenováni biskupy extrémní liberálové, lidé bez víry, jsou přijímány papežem na audienci různé podivné existence, je striktní odmítnutí prosby Kněžského bratrstva naprosto neadekvátní.“

„Pouze tři biskupové mají pochopení pro biskupská svěcení (Msgr. Schneider, kardinál Zen a Msgr. Strickland), zatímco ostatní konservativní kardinálové a biskupové jsou v zajetí extrémního legalismu a excesivního papalismu. Je třeba se za ně modlit, aby od tohoto postoje byli osvobozeni.“

„Msgr. Lefebvre byl také vychován v excesivním papalismu, bylo to pro něj těžké, ale z lásky k Církvi ho dokázal překonat. Pro Církev se obětoval, velmi tím trpěl. Nakonec zůstal sám, kromě Msgr. de Castro Mayera, ten ale nebyl tak známý. Msgr. Lefebvre byl velký světec a určitě bude jednou svatořečen!“

„Klika, která v Římě stojí proti biskupským svěcením, jedná tak pro nekompromisní věrnost Kněžského bratrstva Církvi, pro jeho věrnost Ježíšovi. To je podstatné. Ostatní je vedlejší.“

„Musíme se modlit za papeže, je to jediná cesta k obnově Církve.“

„Až se příště setkám s papežem, řeknu mu, že se Kněžské bratrstvo za papeže modlí, a to víc než ostatní.“

„Dnes Církev velmi ovlivňují svobodní zednáři. Je to gnostická sekta, která přijala nauku o tom, že stvoření člověka jako muže a ženy je špatné a cílem je osvobození od rozlišení pohlaví, genderismus. To učili už gnostici před dvěma tisíci lety. Oni odmítají Boha jako Stvořitele, který stvořil vše dobré, místo něj ctí Lucifera – Světlonoše, je to luciferiánská sekta. V Církvi je celá řada těch, kteří svobodnému zednářství slouží, všichni ale nejsou členové lóží. Někteří to dělají ze slabosti, jsou manipulováni, nebo z prospěchu. Tito všichni v současnosti podporují LGBT+ ideologii, to vidíme i u mnohých biskupů.“

Při slovech k bratřím pak řekl: „V nebi budeme všichni řeholníci, nikdo se nebude ženit ani vdávat, všichni budeme svým oslaveným životem s anděly chválit Boha.“

K předseminaristům vyslovil kromě jiného i varování před zneužíváním internetu. Řekl: „Internet lze používat k mnohému dobrému, ale přináší mnoho nebezpečí. Že je povinnost se varovat špatných stránek, nemorálních

stránek (zde je třeba mít na mysli celé Desatero), to je jasné, to je povinnost. Je ale nutné varovat se i zbytečností.“

Kromě striktního výběru dobrého zpravodajského webu hovořil o dobrých knihách v elektronické podobě, jako je např. Patrologia Latina apod., a jiných spolehlivých pramenech. Všemu ostatnímu je třeba se vyhýbat. Vzpomněl, že když působil v Brazílii, tato pravidla v semináři jeho vlastního řádu platila striktně nejen pro seminaristy, ale i pro profesory a osobní počítače, laptopy, nesměl mít nikdo. Všechny počítače byly přístupny v obecně přístupné prosklené místnosti a vše bylo zařízeno tak, aby bylo možno kontrolovat, kdo které stránky navštívil.

Osobnost Msgr. Athanasia Schneidera zanechala u všech přítomných hluboký dojem, je to skutečný přítel našeho díla, ne z nějakých povrchních sympatií či lidských pohnutek, alebrž proto, že v Kněžském bratrstvu sv. Pia X. rozpoznal dílo pro obnovu Církve. Práce na ní je naším společným dílem.

Msgr. Athanasius Schneider navštívil také již 2. srpna na pozvání P. Pagliaraniho náš generalát, kde mu generální představený spolu s přítomnými vyššími představenými poděkoval za jeho angažovanost ve prospěch Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Na závěr si dovoluji upozornit na některé tituly Dědictví Svatováclavského, které mohou být jistě i vhodným vánočním dárkem. Jsou to v prvé řadě oba díly spisů Msgr. Josefa Hloucha, které s velkým nasazením a obětavostí připravil k vydání pan profesor Martin Weis. Nekomplikovaný katechetický styl pana biskupa činí z obou knih velmi příjemného společníka duchovního života. Na podzim ještě připravujeme Erbenovu Kytici s ilustracemi od Aleše Floriana a Vzpomínky z vězení od madam Tangari. Madam Tangari byla mj. velkou ctitelkou Pražského Jezulátka, v letech 1971–1972 byla vězněna v Brně, poté byla vypovězena z Československa, kam se už nikdy nepodívala, ale záhy začala podporovat Msgr. Marcela Lefebvra a naše Kněžské bratrstvo. V knize bude otištěn i kondolenční dopis kardinála Františka Tomáška, který v roce 1989 napsal P. du Chalardovi FSSPX.

S kněžským požehnáním
P. Tomáš Stritzko FSSPX

Dopis generálního představeného FSSPX P. Davida Pagliaraniho všem věřícím Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Menzingen, 19. července 2026

Milí věřící,

několik dní po obřadu dne 1. července bych se na Vás rád obrátil těmito několika slovy.

Nejprve bych Vám chtěl ze srdce poděkovat. Již více let jsem se modlil k nejblahoslavenější Panně, aby připravila srdce na tuto dějinnou událost. Přiznám se, že mne velmi dojalo, když jsem viděl, jak jste Vy všichni doprovázeli biskupská svěcení svou modlitbou a vděčností vůči božské Prozřetelnosti.

Dne 1. července se v Ecônu shromáždil velký počet věřících z celého světa; ti zastupovali Vás všechny. Bylo velmi radostné je vidět v takovém počtu a s takovou vírou. Jak určitě víte, během ceremonie se rozpoutala bouře: *Před zábleskem jeho obličeje mračna táhla… Tu počal Hospodin hřímati s nebe dolů, Svrchovaný vydávat hlas svůj* (Žalm 17,13–14). V tomto okamžiku se moje radost ještě zvětšila. Jednak jsem směl být svědkem mimořádně krásné liturgie; na druhou stranu se nabízel mým zrakům jiný, neméně dojímavý obraz: nepřehledný zástup věřících, kteří přes nečas vydrželi na svých místech a modlili se k Matce Boží za nové biskupy, za Církev a za papeže. Mezi nimi byly starší ženy, které se modlily vkleče, stejně tak i mladé matky, které nesly v náručí své kojence. Byl to nejkrásnější obraz Bratrstva, jaký se jen mohl naskytnout: věřící prodchnutí neotřesitelnou vírou, kterou nic nemůže rozkolísat; duše, pro které je svatá mešní oběť opravdu středem jejich života. Neumíte si představit, jakou útěchu jsem v tomto okamžiku pocítil. Tento obraz se mi hluboce vryl do paměti a nikdy na něho nezapomenu.

Až do posledního dne jsem doufal v nějaké gesto přízně či alespoň prostého pochopení ze strany Svatého stolce. Přesto byla svěcení odsouzena a závažnost uložených sankcí nemá obdoby. Ty postihují nejprve biskupy, ale také členy Bratrstva. Dokonce jsou jimi postiženi i věřící. Toto zcela nespravedlivé odsouzení znamená hluboké ponížení pro lidi, kteří nemají žádný jiný cíl než hájit pravou víru a pracovat pro spásu duší. Přesto bych chtěl, abyste

věděli, že toto hluboké ponížení, které postihuje v první řadě členy Bratrstva, má v Božích očích smysl, který Vám nesmí uniknout. Koneckonců byla tato svěcení uskutečněna pro jednoho každého z Vás, drazí věřící. Vaše duše jsou tím pravým pokladem, který je svěřen Bratrstvu; jsou tím, co ono nejvíce miluje. I jedna jediná duše má nekonečnou cenu. Když je třeba zaplatit takovým ponížením za to, aby bylo pro Bratrstvo zajištěno poučování v pravé víře a udělování pravých svátostí, potom to za takovou cenu stojí, neboť duše je neocenitelná. Svátek Nejdražší Krve našeho Pána, ceny naší spásy, nám to 1. července připomněl se zvláštním důrazem.

Sankce mají za cíl skutečně krutým způsobem zasáhnout i Vás. Je to zajisté bolestné; přesto tím však nebuďte příliš překvapeni. Nakonec je to samotná tradice, kterou milujeme více než všechno ostatní, která je exkomunikována ve všech těch, kteří ji ztělesňují. Je zřejmé, že takové odsouzení nemůže mít před Bohem žádnou platnost, neboť tak by bylo odsouzeno právě to, co patří k nejvnitřnější podstatě života Církve.

Přesto se však uprostřed této nové bouře nastoluje otázka: Co od Vás nyní očekává náš Pán? V duši jednoho každého z Vás musí zůstat víra neporušená a živá. I když Prozřetelnost dopustí nějakou krizi, v níž je tajemným způsobem zatemněno hlásání víry, přesto musí tatáž víra dále žít v duších – navzdory všem protivětrům, které se ji snaží uhasit. I kdyby snad vybledl vnější lesk veřejného vyznávání víry, musí až do posledního dne v srdcích a v duchu zůstat hořet malá svíce, kterou každý z Vás dostal v den svého křtu. Neboť nakonec je to to jediné, na čem záleží. Tento malý plamen je to první, co jsme dostali na počátku našeho křesťanského života, a současně to jediné, co si uchováme až do jeho konce.

Svěřuji Vás všechny nejblahoslavenější Panně Marii, jíž je Bratrstvo sv. Pia X. zvláštním způsobem zasvěceno. Kéž Vás stále chrání uprostřed všech bouří a těžkostí, a když se zvednou jakékoliv protivětry, ať uchovává při životě ten malý plamen, který byl zapálen ve Vašich duších. Všechny milosti k nám přicházejí jejíma rukama. Jí musíme děkovat za milost těchto biskupských svěcení a k ní se musíme modlit za to, aby noví biskupové byli stále povolnějšími nástroji jejích vnuknutí a v této věrnosti vytrvali až do konce.

Bratrstvo Vás nikdy neopustí. Vaše duše v očích jeho kněží nikdy neztratí svou cenu a vzácnost.

Bůh Vám žehnej!

P. Davide Pagliarani

Kázání Jeho Excelence arcibiskupa Marcela Lefebvra dne 29. června 1978 v Ecônu při svěcení 18 jáhnů na kněze a svěcení 22 seminaristů na podjáhny

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Moji milovaní bratři!

Poděkujme Bohu za to množství milostí, které nám udělil. Poděkujme Mu za tento překrásný den, v němž můžeme udělit 18 kněžských svěcení a 22 seminaristů vysvětit na podjáhny.

Každý z nás musí dnes poděkovat Pánu Bohu za své povolání ke katolické víře. Děkujme Bohu ale také za to, že nás v katolické víře zachoval. Děkujme Mu za to, že zůstáváme věrni Církvi, věrni našemu Pánu Ježíši Kristu, věrni všem těm, kdo bdí nad vírou Církve.

Jaká radost, moji milovaní přátelé, vidět Vás dnes všechny vespolek, kteří jste, možno říci, přijeli ze čtyř konců světa, z Austrálie, z nejvzdálenějších končin Kalifornie, z Kanady, z Buenos Aires. Včera jsem obdržel dopis od katolíků z Jižní Afriky, kteří mě ujišťují, že jsou v tento dnešní den s námi spojeni. Jaká radost vidět i ty z Vás, kteří jste přijeli z celé Evropy. Děkujme Bohu, že jsme zde sjednoceni právě proto, že jsme katolíci, že tvoříme Církev, že chceme pokračovat v tom, co náš Pán založil a v co máme podle vůle našeho Pána věřit.

Nyní bych chtěl krátce hovořit o kněžství, o tom, co kněžství vlastně je. Proč jsou kněží? kladou si dnes lidé otázku. Myslím, že stačí otevřít Písmo svaté, abychom věděli, co je to kněz. Postačí nám vědět, kým je náš Pán Ježíš Kristus, který je Velekněz, kněz par excellence, abychom věděli, co jsou kněží i dnes. Náš Pán nám to říká těmito prostými slovy: „Sicut misit me Pater, et ego mitto vos.“ „Sicut misit me Pater… – Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás“ (Jan 20,22).

Takže nám postačí, když se několik okamžiků zamyslíme nad touto první částí slov našeho Pána: „Sicut misit me Pater.“ Není toto poslání našeho Pána Jeho věčné poslání v Nejsvětější Trojici? Syn je neustále posílán Otcem, protože od Otce pochází, protože je neustále Otcem plozen. Ve věčnosti je náš Pán stále posílán Otcem, a proto je to Slovo Boží. Stejně jako Duch Svatý vychází z Otce a ze Syna, a proto je to Duch Svatý. A právě toto věčné poslání našeho Pána Ježíše Krista pokračuje v Jeho poslání v čase. Musíme si uvědomit, že poslání, které náš Pán splnil zde na zemi, je to poslání, pro které byl stvořen svět. My všichni jsme stvořeni, a to zde na zemi, celý svět, který nás obklopuje, tato nádhera, kterou Pán Bůh stvořil v přírodě, veškeré stvoření, hvězdy, duchoví tvorové, andělé nebeští, to vše bylo stvořeno pro poslání našeho Pána Ježíše Krista, aby náš Pán jednoho dne celé stvoření shrnul v Sobě jakožto výraz Sebe sama a stal se člověkem a tím aby On, stav se člověkem, chválil slávu Boží. Takto má tedy celé stvoření vzdávat chválu slávě Boží skrze našeho Pána Ježíše Krista, v našem Pánu Ježíši Kristu a pro našeho Pána Ježíše Krista. V tom spočívá důvod existence světa. To je smysl našeho bytí. To je poslání našeho Pána, v Jeho lidském těle, v jeho lidské duši, chválit slávu Otcovu. Takto shrnuje náš Pán Ježíš Kristus skrze svoje Božství ve svém chvalozpěvu všechno, co může být zde na zemi nejkrásnějšího, největšího a nejvznešenějšího.

A ve kterém nejvznešenějším okamžiku svého života, svého zdejšího bytí vyjádřil náš Pán tento chvalozpěv, tuto lásku, kterou měl k Otci, tuto nekonečnou lásku, neboť byl přece Jeho Syn, Jeho jediný Syn? Kdy to vyjádřil? On sám to řekl. Vyjádřil to ve své nejvznešenější hodině, na kříži. Bylo to v tom okamžiku, když náš Pán vydal svůj poslední vzdech a svému Otci prokázal nejvyšší oslavení, když zvolal: „Dokonáno jest!“ – „Dokonáno jest!“ (Jan 19,30), a skutečně bylo dokonáno. Veškerý smysl existence stvoření, veškerý smysl našeho bytí, veškerý smysl existence nebe a svatých dosáhl ve smrti našeho Pána Ježíše Krista dovršení, když On řekl: „Otče, do Tvých rukou poroučím svého ducha“ (Lk 23,46), a naposledy vydechl. Byl to ten největší úkon lásky, jaký jen může být. Všechny naše skutky lásky nejsou ničím ve srovnání s tímto činem našeho Pána. Bůh Otec nalezl v tomto utrpení, v tomto posledním vzdechu, v této smrti našeho Pána Ježíše Krista své oslavení. Smrtí našeho Pána přišel znovu na svět život, otevřela

se sláva nebes, opět se pro nás všechny otevřela sláva spásy. A to, moji milí přátelé, je cesta, po níž jste pozváni jít. „Sicut misit me Pater, et ego mitto vos“ (Jan 20,21). Posílám vás. Posílám vás, abyste pokračovali v mém poslání. Posílám vás, abyste pokračovali v mém poslání, které není nic jiného než to, co jsem činil já sám, co jsem započal. A protože On to dokonal v okamžiku nekonečné lásky na Kalvárii, na kříži, je to ta cesta, kterou musíte jít i Vy.

Musíte vystupovat k oltáři, abyste přinášeli oběť našeho Pána a pokračovali v tomto nekonečném úkonu lásky, který náš Pán přinesl svému Otci. To budete činit Vy, na tom se budete podílet! Jaká milost! Jaká milost! Jste jí vůbec hodni? Jsme hodni být kněžími? Jsme hodni vystoupit k oltáři? Jestliže posuzujeme sami sebe, tak určitě ne. Nemůžeme si jako nějaké právo nárokovat takovou vznešenost, takovou slávu, takový podíl na Tom, kdo je kněz naprosto, kněz navěky, Velekněz. Ale skrze Boží milost, skrze milost, kterou obdržíte Vy, moji milí přátelé, kterou obdržíte za několik okamžiků, budete hodni. Budete před Bohem a před anděly hodni přinášet svatou mešní oběť, hodni skrze své rozhřešení nechávat na duše splynout Krev našeho Pána Ježíše Krista ke smytí jejich hříchů, hodni nechávat stékat po jejich čelech vodu křtu, aby byli pokřtěni v Krev našeho Pána Ježíše Krista a v Jeho Krvi znovuzrozeni. To je ta moc, kterou Vám biskup udělí za několik málo okamžiků. To je to poslání našeho Pána Ježíše Krista, které pokračuje a které musí nadále trvat až do konce časů.

A proto je Církev misijní. Nemůže být nic jiného než misijní. Církev, která by již nebyla misijní, která by neměla žádné poslání, by již neodpovídala tomu, co je Nejsvětější Trojice, by již neodpovídala tomu, co je sám náš Pán Ježíš Kristus, totiž Vyslanec Boží.

Jste apoštoly, jste vyslanci. Jste podstatně misionáři, abyste podstatně naplnili poslání, které Ježíš Kristus naplnil zde na zemi, a abyste v něm pokračovali. „Hoc facite in meam commemorationem. Remittite peccata eis. Accipite Spiritum Sanctum. Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis. Euntes ergo baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. – To konejte na mou památku. Odpouštějte jim hříchy. Přijmete Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, jsou odpuštěny. Jděte tedy a učte všechny národy a křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“ (Lk 22,19; Jan 20.22–

23; Mt 28,19.) To nám řekl náš Pán Ježíš Kristus. To musíme konat ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. Jak krásné poslání, moji milovaní přátelé! Jak velmi to od Vás lidé očekávají! Očekávají, že milost našeho Pána Ježíše Krista sestoupí na jejich duše, aby i oni měli podíl na našem Pánu Ježíši Kristu, mohli se s Ním sjednotit, v Jeho kříži, v Jeho lásce, v Jeho nekonečné lásce. A to, moji milí přátelé, je Církev. Ona je vznešená, protože nám dává podíl na našem Pánu Ježíši Kristu! Nejsme nic bez našeho Pána Ježíše Krista. Můžeme všechno s naším Pánem Ježíšem Kristem. Spojme se s naším Pánem Ježíšem Kristem. Ale On nám také řekl: „Ego mitto vos sicut agnos inter lupos. – Posílám vás jako ovce mezi vlky“ (Lk 10.3). My všichni, křesťané, kněží, zejména kněží a seminaristé, jsme naším Pánem Ježíšem Kristem posláni jakoby mezi vlky. A tyto vlky náš Pán Ježíš Kristus popsal. Popsal také nájemníky, pro které ovce nic neznamenají, kterým na ovcích nezáleží a kteří je při nejmenší příležitosti vydají všanc.

Bohužel jsme nuceni konstatovat, že v dnešní době nejsou jen vlci vně Církve, ale že jsou uvnitř Církve nájemníci. Jsme nuceni to konstatovat. Právě proto chci zdůraznit s veškerou naléhavostí: jestliže je katolická Církev misijní Církev, potom není ekumenická. Katolická Církev není ekumenická.

Dnešní Církev je obsazená těmito nájemníky, těmito vlky a chtěla by nás strhnout s sebou. Ale samozřejmě ne Církev, ale ti muži, kteří Církev strhli na sebe, kteří jsou v nitru Církve, neboť nepřítel dlí v nitru Církve! To nám říká již sv. Pius X. Tento nepřítel nás chce strhnout do záhuby. A jakým způsobem? Cestou ekumenismu. A tito lidé už se ani neskrývají.

Co jiného je ekumenismus než zrada pravdy, zrada našeho Pána Ježíše Krista? Ekumenismus je falšování pravdy, směšování pravdy s omylem. Již se nehájí zákon našeho Pána Ježíše Krista, Dekalog. Pod záminkou, abychom byli dobří k moderním lidem, k lidem tohoto světa, se již nehájí morálka, kterou nás naučil náš Pán Ježíš Kristus. Proto nám předepsali ekumenickou mši, předepsali ekumenický katechismus, předepsali ekumenickou Bibli a proto chtějí, aby státy a také občanská společnost byly ekumenické. To znamená, že se dělají kompromisy s bludem, čímž tito lidé už nejsou katolíky. Tyto věci nesmíme připustit. Jsou otrávené.

Tento ekumenismus pochází přímo z tajných center svobodného zednářství, to se neostýcháme vyslovit. Také toto řekl již sv. Pius X. Přečtěte si dopis sv. Pia X. francouzským biskupům z roku 1910, v němž popisuje a odsuzuje Sillon, což je zcela jednoduše druh ekumenismu a připravil dnešní ekumenismus. Velký Sillon, jak se nazývá, byl bezpochyby modernistickým ekumenismem. A sv. Pius X. poté, co Sillon popsal a odsoudil, také říká: „Víme velmi dobře, odkud tyto myšlenky pocházejí. Pocházejí z center tajných společností." „Zde vane duch revoluce," dodává. A při pohledu na dnešní ekumenismus můžeme říci i my: „Zde vane duch revoluce." Právě proto tento ekumenismus rozhodně odmítáme.

K tomu Vám mohu ukázat texty, například ten od vysokého funkcionáře svobodného zednářství, jistého pana Freda Zellera, bývalého velmistra lóže Velký Orient ve Francii, který vydal knihu Tři body a to je vše. V ní píše zcela oficiálně. „Koncil bude potřebovat dlouhou dobu, aby našel svůj pravý význam. Ale věřícím je jasné, že nastoupilo něco velmi důležitého, co je zcela a naprosto obsaženo ve slově ekumenismus. A to znamená," dodává, „že se Církev bude muset smířit se všemi náboženstvími a v důsledku toho i se svobodným zednářstvím." To tedy řekl tento velmistr svobodných zednářů. A před nedávnem zveřejnili dva jezuitští kněží v Civiltà Cattolica, největším jezuitském časopisu v Římě, největším a nejvýznamnějším římském časopisu, který je též považován za nejserióznější, článek o „integralistech", čímž jsme zjevně míněni my a kde je bohužel uvedeno i moje jméno.

V tomto článku nám otevřeně vyčítají, že tvrdošíjně považujeme socialismus, komunismus a svobodné zednářství za nepřátele Církve. To nám vyčítají! Dva jezuitští kněží to řekli letos v únoru v největším katolickém časopisu v Římě! Dobře, rozuměli jsme. Nyní víme, s kým máme co do činění. Je nám naprosto jasné, že v Římě působí ďábelská ruka, která požaduje zničení Církve. A proto máme právo a povinnost takovým odmítnout poslušnost.

Právě jsem obdržel dopis z Vatikánu, v němž mi oznamují blížící se rozhovory a s ohledem na tyto rozhovory ode mě požadují upustit od dnešních svěcení, aby byly tyto rozhovory možné. Ano, ale s kým je budu vést, tyto rozhovory? Myslím, že mám právo se těchto pánů, kteří stojí za

římskými úřady, kteří ovládají kardinály, kteří byli lidmi s pověstí svatosti, kteří byli obránci katolické víry, zeptat: „Jste katolická Církev? Jste Vy katolická Církev? S kým mám tu čest?“ Kdybych měl mít co do činění s někým, kdo uzavřel pakt se svobodným zednářstvím, je mi potom dovoleno s někým takovým jednat? Mám povinnost takovým lidem naslouchat a poslechnout je?

Moji milovaní přátelé, jsme zrazeni! Zrazeni ode všech těch, kteří nám měli přinášet pravdu, kteří nás měli učit Desateru Božích přikázání, kteří nás měli poučovat v pravém katechismu, kteří nám měli předat pravou mši svatou, mši svatou, kterou Církev vždy milovala, mši svatou, kterou sloužili světci, mši svatou, která posvěcovala celé generace. Jsme zrazeni těmi, kteří nám měli udělovat všechny svátosti, aniž bychom museli pochybovat o jejich platnosti, svátosti, které jsou s jistotou platné. Máme povinnost od nich žádat takové svátosti a oni mají povinnost nám je udělovat. Jsme zrazeni, to vidíme každý den na tom, co se odehrává v Církvi, a na tom, co se odehrává mimo Církev. Jsou zrazeny země, občanská společnost. Rodiny jsou rozvrácené. Fary jsou opuštěné, semináře jsou prázdné, povolání chybějí. Už šest měsíců je ve všech časopisech řeč o povoláních, když se však hovoří o kněžích, nemluví se ani náznakem o mešní oběti.

Všechno to, co jsem Vám právě řekl, jsou věci, které stojí v evangeliu. Poslání našeho Pána Ježíše Krista je vystoupit k oltáři kříže. To bylo to poslání, které Mu uložil Otec. Bylo to Jeho dílo. A je to poslání, které chce uložit kněžím. „Hoc facite in meam commemorationem. – To konejte na mou památku.“ To tedy musíme činit. Ale ve všech těch časopisech, v nichž se v poslední době hovoří o povoláních, zůstává otázka oběti mše svaté beze zmínky. Jaké je potom tedy poslání kněze? Oni to už nevědí. Tak daleko jsme dospěli!

Moji milovaní přátelé, ať už je každý z nás čímkoliv: pokud chceme zůstat katolíky, pokud chceme, aby katolická Církev přetrvala, máme povinnost, říkám povinnost, odmítnout poslušnost těm, kdo nás chtějí zatáhnout do ničení Církve. Máme povinnost se zdržet jakéhokoliv ničení Církve. Ano, máme naopak povinnost pracovat na budování Církve, pracovat na něm klidně a s dobrou myslí, na obnově Církve, na zachování Církve. Každý z Vás může v této věci plnit svou povinnost ve své vesnici, ve své faře,

v různých institucích, ve svém povolání, všude, kde se nachází. Zřizujte skutečné fary, katolické fary, fary, které jsou svěřeny pravému knězi. Vězte, že už jich je mnoho. Dnes je vidíte kolem nás. Je mnoho těch, kteří smýšlejí jako tito kněží. Pokuste se je opět přivést k pravdě, aby Vám udělovali svátosti, po nichž toužíte, sloužili mši svatou, kterou si tolik přejete. Dejte se opět dohromady, aby kněží, kteří k Vám přijdou, se mohli stát jednoduše faráři. Obnovte opět fary, tak jak byly dříve. To je Vaše povinnost, přísná povinnost!

Blahopřejeme řeholníkům a řeholnicím, kteří jsou zde, a kněžím, kteří jsou zde, kteří musí trpět kvůli neuvěřitelným, nepochopitelným obtížím, kteří jsou pronásledováni, od nichž se požaduje odložení řeholního oděvu. Kéž jen zůstanou pevní ve víře, kéž tyto sestry trvají na řeholních pravidlech, která jim dali jejich svatí řádoví zakladatelé a zakladatelky. Vidíme s velkou radostí, že se množí tyto komunity, které zůstaly věrné. Ujišťují nás, že brzy jich bude ještě více, více řeholnic, které chtějí dodržovat tradice své kongregace a svých zakladatelů. To je to, co musíme dělat.

Vy však, moji milovaní přátelé, kteří brzy převezmete zodpovědnost tam, kde budete, proste nejblahoslavenější Pannu Marii, proste sv. apoštoly Petra a Pavla, kteří si dnes nepřejí nic jiného, než aby Vám požehnali, o bohaté milosti, abyste byli schopni vykonávat apoštolát, na který, jakož i nakonec na tento velký den Vašeho kněžství, jste se připravovali zde v tomto semináři či v klášteře v Bédoinu.

Moji milovaní přátelé, blížím se ke konci. Zdáme se slabí a zdáme se silní. Zdáme se slabí, neboť co je těchto několik málo tisíc lidí, kteří se zde sešli, když pomyslíme na celý svět, na celé lidstvo, které se má klanět našemu Pánu Ježíši Kristu, které se má tísnit kolem oltáře našeho Pána Ježíše Krista, aby přijalo Jeho drahocenné Tělo, Jeho Krev, Jeho duši, Jeho Božství, aby bylo znovuzrozeno v našem Pánu Ježíši Kristu. Jaká bolest pomyslet na to, že miliardy duší jsou daleko od našeho Pána Ježíše Krista. Ale zatímco jsme slabí, protože počtem je nás málo ve vztahu k poslání, jehož naplnění od nás Pán Bůh žádá, jsme současně i silní. Jsme silní díky slovu našeho Pána Ježíše Krista, který řekl: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa“ (Mt 28,20). Jsme silní, protože chceme pokračovat v poslání našeho Pána Ježíše Krista, protože chceme udržet Církev. Právě to nás činí silnými,

silnými tímto sepětím s tradicí, se vším, co nás naučil náš Pán Ježíš Kristus, s Církví, se vším, co náš Pán Ježíš Kristus odkázal Církvi. Silnými tímto vším, silnými naší sounáležitostí se všemi svatými v nebesích, se všemi katolíky na zemi, kteří chtějí zachovat katolickou víru; takto jsme si jistí, že vybojujeme vítězství. Nechceme volat po vítězství nad těmi, kteří nás rozčilují, kteří nás pronásledují, mluvím naopak o vítězství, kterého dosáhl náš Pán Ježíš Kristus skrze svůj kříž nad Satanem. Jsme přesvědčeni, že toto vítězství je trvalým vítězstvím, které musí zůstat, protože Církev bude dále existovat, protože přetrvá. Když Vás občas tíží pocity skleslosti, vnitřní rozervanosti, téměř zoufalství, když při pohledu na ztrýzněnou, trpící, ze všech stran napadanou Církev přepadnou tyto pocity Vaši duši, myslete na to, že náš Pán je s Vámi, dokud budete zachovávat slova, která nám předal náš Pán Ježíš Kristus, která nás naučil náš Pán Ježíš Kristus. A právě tím, touto obětí bude jednoho dne vyhnán z Církve tento zlý nepřítel, Církev získá nazpět svůj lesk. Již nebude rozvracena lidmi, kteří si přejí její zánik, její zničení. Musíme se tedy modlit, zejména dnes, všichni spolu spojeni. Musíme se modlit, aby Bůh vyhnal nepřátele Církve a Církev mohla opět udělovat milosti, které věřící tak nutně potřebují, které potřebuje pro svou spásu svět.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Kázání P. Tomáše Stritzka FSSPX v Boršově nad Vltavou dne 27. září 2026

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Drazí věřící,

na dnešní den kromě osmnácté neděle padá také svátek sv. Kosmy a Damiána. Tento svátek je takovým logickým předvečerem svátku sv. Václava. To je to naše české třídenní: včera bylo výročí Zlaté buly

sicilské, to je 26. září, 27. máme sv. Kosmy a Damiána, našich patronů, a 28., zítra, pak slavíme našeho hlavního patrona, sv. Václava.

Právě na svátek sv. Kosmy a Damiána slavil Václavův bratr Boleslav poutní mši, tedy poutní slavnost, protože ve Staré Boleslavi je kostel dosud zasvěcený sv. Kosmovi a Damiánovi, a to je také místo zavraždění sv. Václava. A on na tuto slavnost pozval svou matku Drahomíru, pozval svého staršího bratra, tedy rodinná idyla, celá rodina se sejde, bude slavit, bude slavit pouť ke sv. Kosmovi a Damiánovi. Toto pozvání vypadalo tedy jako projev úcty a lásky ke svým nejbližším. A mělo i takovým být; vždyť pohostinství je jedna z nejvyšších křesťanských ctností, v níž se projevuje láska k bližnímu. Známe to už ve Starém zákoně, nakonec to mají i falešná náboženství; je to určitá posvátnost pohostinství. A ve Starém zákoně se s tím velmi často setkáváme a Bůh přísně trestá porušení té pohostinné povinnosti. Křesťanské řády mají tuto povinnost i ve svých regulích, tak je to například v regulích svatého Benedikta.

A Boleslav zneužil tuto posvátnou slavnost, zneužil posvátné city svých nejbližších, aby se svými kumpány zaútočil na svého bratra a aby se dopustil jednoho z nejtěžších zločinů, tedy bratrovraždy. Tady vidíme i ty okolnosti. To není jen to, že Boleslav bratra zavraždil, ale ty okolnosti a ta příležitost, ta je mimořádně závažná. A nejen, že jeho úmysly byly zločinné, ale zvolil i to nejpodlejší jednání – předstíral přátelství, předstíral pohostinnost. A sv. Václav byl varován, a přesto k bratrovi jel. Chtěl mu ukázat svou víru a lásku a přimět ho láskou ke smíru. A když ho při slavnosti bratr napadl, to bylo právě už dnešního dne, 27., při té slavnosti, tak ho přemohl a napomenul. Ano, napomenul, ovšem toto napomenutí nemělo dostatečný účinek.

A následoval další den ráno, kdy úplatný a podlý kněz zavřel vrata kostela, aby nemohl sv. Václav utéci do kostela, až půjde ráno na služby Boží. A u vrat ho tedy napadl Boleslav se svými kumpány a sv. Václava zavraždili. A ještě sv. Václav, když umírá, bratru odpouští.

Vidíme, že ty nejvznešenější hodnoty – bratrská láska, pohostinnost, ale i kněžství – jsou zneužity k nejhoršímu zločinu. To je něco hrozného, do nebe volající hřích. A hrozný byl tento Boleslavův mravní pád a základem byla pýcha. Záviděl Václavovi vládu, jeho úspěchy, povyšoval se nad jeho

zbožností, pohrdal jím neustále více. Sám byl také křesťanem, víme, že slavil církevní svátky, dokonce i slavnost sv. Kosmy a Damiána, čili patrony Boleslavi, ale Kristova láska nepronikla jeho srdce. Zákon Kristovy lásky mu byl na obtíž; křesťanství, to byl mocenský prostředek, určitá forma, která už tehdy platila v přemyslovských Čechách, protože přemyslovské Čechy už platily za křesťanské, ale Kristova láska tam chyběla, chyběl tam ten duch křesťanství. Právě Boleslav se obklopil lidmi bezbožnými, nečestnými, proradnými. A již staří Římané věděli, že „špatné společnosti kazí dobré mravy“. To platilo vždy, to platí dosud. Podle toho, kým se člověk obklopuje, jaké má nejbližší přátele, tak neustále více jedná.

Život a smrt sv. Václava na úsvitu našich dějin jsou pro nás velkým mementem, příkladem pro křesťanský život, pro obnovu ve víře na jedné straně, příklad svatého knížete; ale také varováním. Nelze pohansky žít a uchovat si živou víru. Nelze žít v úzkých vztazích s lidmi bezbožnými, mravně zvrácenými a zůstat dobrým křesťanem. To nehovoříme o tom, že člověk ve společnosti se samozřejmě musí stýkat se všemi, v práci, mnohdy bohužel i v rodině, i mezi přáteli, ale tady jde o to, kdo jsou ti nejbližší, kdo jsou ti, kdo ovlivňují můj život, mé postoje. A tam pak ten vliv je velký. A nelze zrazovat Krista, lásku Kristovu a zůstat čestným člověkem. Kdo je křesťanem a zradí lásku Kristovu, tak také postupně ztrácí jakoukoliv morálku. A takoví lidé bývají horší než pohané. Nelze obcovat s lidmi nečistými, podlými a nepřizpůsobit se jejich mravům. Ano, to je to nebezpečí. A vždycky je zde potřeba zvažovat. Špatné společnosti ovšem dnes už nejsou jenom v osobním kontaktu. V současnosti přicházejí do každé domácnosti, kam jsou vpuštěny také skrze sociální sítě, facebook, internet a podobně. A je mnoho těch, kteří se díky nim svým chováním a smýšlením pak neustále více podobají Boleslavovi, když vraždí bližní mečem slova, rozsévají nenávist a vedou rozdvojený život. To je nebezpečí. A když se člověk příliš do těchto věcí vnořuje, tak to není bez vlivu na člověka. To potvrdí každý kněz.

Msgr. Schneider měl teď přednášky v Jaidhofu. (Já jsem přijel z Jaidhofu, ne z Brna.) A tam hovořil k předseminaristům, ale i ke všem ostatním, protože my jsme si ho šli také poslechnout. A právě tam hovořil o tom nebezpečí, o sociálních sítích, o internetu. On hovořil také o tom, že je

potřeba se varovat nejen toho, co je mravně špatné, ale i toho, co je zbytečné, protože i to narušuje křesťanský život. On říká: Ano, mravně špatné, to je jasné. To ještě každý dokáže pochopit. Ale také to, co je zbytečné, protože to rozvrací normální křesťanský život a odvádí to od normálního křesťanského života. Bere to čas a zaměřuje to mysl jinam, než by se člověk přirozeně ubíral. To bylo zajímavé, když o tom hovořil. Právě před lidmi, kteří přinášejí zášť, zlobu a nenávist, je třeba zavírat dveře; a i před těmi, kteří přicházejí nejen fyzicky, ale i přes ta sociální média. A musíme otvírat dveře před těmi, kteří jako sv. Václav přicházejí s pokojem a s láskou v srdci. A tuto nám přinášejí. A obcování s takovými lidmi pak člověka posiluje ve víře, posiluje v křesťanském životě. A to je velice důležité. Právě ta křesťanská komunita, která posiluje v pozitivních hodnotách. Jistě, před zlem je třeba varovat, ale lidé tak jako tak až příliš hovoří o zlu. To bylo další, co Msgr. Schneider zmínil: se vší tou nečistotou, říká, o tom není třeba hovořit, ta věc je jasná. Jak sv. Pavel jasně říká: „O takových věcech mezi sebou ani nemluvte." Nemluvte o tom. I tím se znečišťujete, když o tom mluvíte. Vždyť každý ví, že tu jsou hříchy, tak proč se o tom zmiňovat. K čemu to je pohoršovat se nad tím, co dělá ten nebo onen. Ono se to vrací jako bumerang člověku samotnému; člověk nakonec znečišťuje sám sebe. V tomto je velice důležité opravdu zachovat křesťanský styl života, křesťanský způsob smýšlení. A to je právě příklad sv. Václava. V té těžké pohanské době, kdy on vlastně svědčil o víře před pohany a před čerstvě obrácenými křesťany, kteří ještě neměli křesťanské návyky. Ale u sv. Václava, a to čteme ve všech legendách, byl nosný příklad křesťanského života.

A proto prosme sv. Václava, aby svojí přímluvou očistil a posvětil srdce křesťanů a tak nabude svědectví evangelia nové síly a promění tvářnost naší vlasti. Amen.

Pochválen buď Ježíš Kristus a jeho božská Matka Panna Maria.

Program na rok 2027

Poutě a slavnosti

Mariánská pouť do Římova
1. května – 9.00 hod. Mše sv. v Boršově u Českých Budějovic
po Mši sv. pěší pouť do Římova

Pouť k sv. Antonínovi
1. května – 8.00 hod. Mše sv. na Pstruží
po Mši sv. pěší pouť na Prašivou

Svatoanenská pouť
8. května
Z Horky u Chrudimi do Přestavlk
9.30 hod. odchod od kaple sv. Anny v Horce

Slavnost Božího Těla
Kaple Královny posvátného růžence – 27. května – 10.00 hod.

Cyrilometodějská pouť
5. července – 10.00 hod. Mše sv. v Uherském Brodě,
po Mši sv. pěší pouť na Sady u Uherského Hradiště

Svatoprokopská pouť
Z Chocerad na Sázavu – 28. srpna
Odchod z Chocerad v cca 9.30 hod. od kostela
Mše sv. v cca 12.30 hod. – místo bude upřesněno

Pouť naší duchovní rodiny
Zlaté Hory – od 17. do 19. září

Svatováclavská pouť
Praha – 28. září
Mše sv. v Domově Sue Ryder v Michli – 10.00 hod.
poté pěší pouť na Vyšehrad k památné soše sv. Václava
a uctění sv. Václava společnou modlitbou

Růžencová slavnost

Kaple Královny posvátného růžence – od 2. října do 3. října
17.30 hod. nešpory a výstav Nejsvětější Svátosti
celonoční adorace
9.00 růženec
10.00 hod. Mše sv., závěrečné požehnání a růžencová oběra

Pouť k sv. Damasovi

11. prosince – 8.00 hod. Mše sv.
po Mši sv. pěší pouť k „Damasovu kříži“

Exercicie

Exercicie pro muže – Zlaté Hory

Začátek 18. 1. – 14.00 hod.
Konec 23. 1. – 13.00 hod.
3 500 Kč (studenti 2 500 Kč)
přihlášky P. Filip Marada – dilosvatehedviky@fsspx.cz

Rekolekce – Zlaté Hory

Začátek 18. 3. – 8.00 hod.
Konec 20. 3. – odpoledne
Bez možnosti ubytování a společného stravování
Příspěvek dobrovolný
Není třeba podávat přihlášky

Exercicie pro ženy – Zlaté Hory

Začátek 11. 10. – 14.00 hod.
Konec 16. 10. – 13.00 hod.
3 500 Kč (studentky 2 500 Kč)
přihlášky P. Filip Marada – dilosvatehedviky@fsspx.cz

Přihlášky na exercicie, které jsou ke stažení na dilosvatehedviky.cz/exercicie, přijímáme nejpozději 14 dnů před jejich začátkem, přihláška je stvrzena zaplacením příspěvku na účet. V případě zrušení kurzu samozřejmě vrátíme celou částku, při odhlášení v posledních 14 dnech ze strany účastníka si bez ohledu na důvod odečítáme storno poplatek 1 500 Kč na provozní náklady.

Akce pro děti a mládež ve Zlatých Horách

Tábor pro chlapce od 14 do 22 let

10. 7. – 18. 7. 2 400 Kč
přihlášky P. Filip Marada – dilosvatehedviky@fsspx.cz

Tábor pro chlapce od 6 do 13 let

18. 7. – 31. 7. 3 800 Kč
přihlášky P. Filip Marada – dilosvatehedviky@fsspx.cz

Tábor pro dívky od 6 do 13 let

31. 7. – 14. 8. 3 800 Kč
přihlášky P. Filip Marada – dilosvatehedviky@fsspx.cz

Přihlášky na tábory je nutno podat **do konce května**, případné opožděné platby a slevy schvaluje P. Tomáš Stritzko FSSPX. Tábor musí být zaplacen nejpozději jeden měsíc před jeho začátkem. Přihlášky přijímáme do zaplnění počtu daných míst závaznými písemnými přihláškami. Na ústní rezervace či podmíněné přihlášky nebude brán v pořadníku zřetel, jakož i na přihlášky, jež nebudou v termínu zaplaceny. Při nástupu na tábor musí mít dítě předepsaná potvrzení a podstatné vybavení (především prostěradlo a spacák, dostatek osobního prádla – nejsme prádelna) uvedené v propozicích, jinak nebude na tábor přijato. Nejasnosti lze vždy předem konzultovat s knězem zodpovědným za daný tábor.

U táborů a exercicií lze zažádat o individuálně přiznávanou slevu.

POŘAD BOHOSLUŽEB NA LISTOPAD–PROSINEC

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

BRNO-ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 11/26

Všechny neděle (kromě adventu)	– 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
Všechny neděle	– 10.00 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Každé úterý (kromě adventu)	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
1. 11. (Všech svatých)	– 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
	– 10.00 – Mše sv. chorální
2. 11. (Dušiček)	– 7.15 – recitované requiem
	– 7.45 – recitované requiem
	– 18.00 – chorální requiem
3. 11.	– 18.00 – recitované requiem za všechny členy FSSPX
6. 11. (první pátek)	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
7. 11. (první sobota)	– 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
24. 11.	– Mše sv. není
25. 11.	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
4. 12. (první pátek)	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
8. 12. (Neposkvrněné Početí)	– 18.00 – Mše sv. chorální
24. 12.	– 8.30 – vánoční prima
	– 9.00 – Vigilie Narození Páně
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 0.00 – půlnoční Mše sv.
	– 10.00 – Mše sv. chorální
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální
27. 12. (sv. Jana Evangelisty)	– 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
	– 10.00 – Mše sv. chorální a po ní svěcení vína
31. 12.	– 15.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem a po ní děkovná pobožnost
V adventu *denně*	– 7.00 – Roráty
Ostatní dny (kromě adventu)	– 7.15 – Mše sv.

PRAHA

Praha 4 – Michle, Michelská 1/7, Domov Sue Ryder

1. a 3. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 10.00 – Mše sv. chorální

Praha 4 – Michle, Na Záhonech 830/10

2. 11. (Dušiček)	– 17.30 – chorální requiem
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 0.00 – půlnoční Mše sv.

PSTRUŽÍ (u Frýdlantu nad Ostravicí)

Kostel sv. Barbory a všech panen mučednic, Dům sv. Prokopa, č. p. 107

1., 3. a 5. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
2. a 4. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
4. 12. (sv. Barbory)	– 18.00 – poutní Mše sv.
5. 12.	– 7.00 – Roráty
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 10.00 – Mše sv. chorální

ZLATÉ HORY

Kaple sv. Hedviky, Kostelní 440

1. a 3. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
Sobota před druhou nedělí	– 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
12., 21., 22. a 23. 12.	– 7.00 – Roráty
24. 12.	– 8.30 – vánoční prima
	– 9.00 – Vigilie Narození Páně
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 0.00 – půlnoční Mše sv.
	– 10.00 – Mše sv. chorální
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální
27. 12. (sv. Jana Evangelisty)	– 10.00 – Mše sv. chorální a po ní svěcení vína

UHERSKÝ BROD

Kaple sv. Cyrila, Metoděje a Gorazda s bratřími, U Korečnice 1093

2. a 4. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
1., 3. a 5. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 17.30 – Mše sv. chorální
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální

Hřbitovní kaple, Starý hřbitov

2. 11. (Dušiček)	– 17.30 – chorální requiem

Pouť ke sv. Damasovi

12. prosince – 8.00 hod. Mše sv.
po Mši sv. pěší pouť k „Damasovu kříži“

ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

Kaple sv. Eliáše, proroka, nám. Republiky 1485/7, 1. patro

1. a 3. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
Sobota před první nedělí	– 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
2. 11. (Dušiček)	– 18.00 – chorální requiem
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 0.00 – půlnoční Mše sv.
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální

VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Kaple Krista Krále

12. 11. a 17. 12.	– 17.30 – Mše sv.

BORŠOV NAD VLTAVOU

Kaple sv. Marcela, papeže a mučedníka,
Dům Msgr. Marcela Lefebvra, Farní 50

1. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
2., 3., 4. a 5. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 17.30 – Mše sv. chorální
26. 12. (sv. Štěpána)	– 10.00 – Mše sv. chorální

PARDUBICE

Dům techniky Pardubice, nám. Republiky 2686

1. a 3. neděle v měsíci	– 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
25. 12. (Hod Boží vánoční)	– 10.00 – Mše sv. chorální

JABLONEC NAD NISOU

Kaple sv. Davida, krále, Anenské nám. 3/4

3. neděle v měsíci	– 10.00 – Mše sv. chorální
29. 12. (sv. Davida, krále)	– 18.00 – Mše sv. chorální

Naše internetové stránky: http://fsspx.cz
Telefon na děkanství: 548 210 160

Dárcovské konto:
Název účtu: **Kněžské bratrstvo svatého Pia X.**
Měna účtu: **CZK**
Číslo účtu: **2801456074**
Kód banky: **2010**

Na požádání můžeme dodat potvrzení o peněžním daru pro Kněžské bratrstvo sv. Pia X. Za všechny příspěvky na naši činnost děkujeme a Pán Bůh zaplať.